

Hvør er munurin?

Tað skal vera mær ein fragd at svara fyrspurn-inginum frá Levi Nicla-sen, hóast hann kemur sum ketta úr hævdatrogi við sini merkiligu grein. Men hann skal fáa eitt svar, sum skal vera mun-andi betri undirbyggt enn tað hann sjálvur roynir at rögva uppundir við sini grein.

I Dagblaðnum hava vit nú í fleiri ár javnan kunn-að lisið, at javnaðarmenn á landsfundum skulu syngja »Internationala« við vitnisburði um, at »ei heldur Gud vit lita á«. Hetta saman við aðrari »próvforslu« av sama slag hefur opinlýst havt til endamál at geva fólki ta fatan, at javnaðarmenn eru gudloysingar.

Hetta í mótsetning ti Levi og hansara floks-felagar, hvørs fremsta endamál er at verja »krist-in livsvirði«.

Til tann beinleiðis fyr-spurningin fá Levi er tað nóg mikið at endurprenta »Internationala«, sleiðis sum hann varð umyrktur av Maurentius Viðstein í 1928, og soleiðis sum hann verður sungin á landsfundum hjá javnað-arflokkunum. Lesið hann og skuldi hetta verið nóg mikið til at svara spurn-ingin hjá Levi. Og so kann lesarin sjálvur gera sær metingar av teirri »um-sorgan« sum hetta fólka-slag hefur fyrri kristin-dómi!

Einn kann so undrast um, hvussu tað ber til, at javnaðarfólk gjøgnum fleiri ár hava latið seg skýra gudloysingar á hesum grundarlag. Fremsta orsøkin man vera tann, at tey vita, at yvirfyri Vár-harar hefur tað als ongan týðning, hvat onnur siga tey at vera, ella hvat onnur halda seg sjálvi vera.

Onnur orsøkin man vera tann, at tey hava hildið, at ein slik framferð frá slik-um, sum siga seg verja kristin áhugamál, talar fyrri seg og er ti ikki verd aftursvar.

Og tað er í veruleika-num nóg meira hald í hesum sjónarmiði, enn fólk flest eru var við. Hetta er nevniliga ikki fyrstu ferð at ein politisk rørsla hefur nýtt hesa framferð. Fyri at halda okkum innan rikismark var tað júst tað sama, sum danski nasistaflokkurin gjørdi í 30-unum og 40-unum. Teir royndu eisini at sannføra fólk um, at socialdemokratar ikki

trúðu á Gud, samstundis sum tað vóru teir sum vardu »kristin livsvirði«. Hesi sjónarmið fingi eisini eina ávísu vekt, ti í leiðsluni hjá donsku nasistunum var ein prestur, Anders Malling, sum eisini skrivaði ein bókling, har hann eisini »prógvaði« hesi sjónarmið á sama hátt sum vit siggja tað her á landi.

Hvussu nasistarnir mettu seg at verja »krist-in livsvirði« er ein áhuga-verd søga, sum skuldi givið onkrum nakað at hugsa um. Tá Hitler legði á Sovjet í 1941 var hetta sagdur at vera »ein var-dagi fyrri kristindómin«.

I Danmark fóru menn í týska tænastru móti sinum egnu landsmonnum við somu grundgeving, nevniliga at berjast móti »bolsjevismu« fyrri at verja kristindómin. Ein av hesum týsku handlangar-um var kendi yvirgangs-kroppurin TIPO Madsen, sum danska mótstaðu-rørslan beindi fyrri í januar 1945. Tá hann skuldi jarð-ast hirti eingin prestur at luttaka í jarðarferðini, og ti mátti ein av hansara nasistafeløgum halda lik-taluna. Hesi felagi, M. Arildskov, gav ti deyða tað eftirmáli, at »han var en kristen, god og ædel natur, som kæmpede med åben pande som en sand viking på kristendoms-mens grund... Den kamp... vil vi føre videre og vi vil bede Gud hjælpe os og fremme vor sag.«

Nei, ikki er tað altíð so eftirfarandi, hvat menn og politiskir flokkar siga seg vera.

Russasraskrekkur

Annars skulu hini sjónar-miðini hjá Levi í hesi grein eisini fáa nøkur orð við á vegnum. Lesarin verður biðin um at lesa greinina: »Faren for Kommunismen...« gjølla og minnst til, at hon er skrivað fyrri meira enn 50 árum síðan. Og lesarinkann so sjálvur døma um sannleiksgildi í seinastu kampanjuni hjá DB, har fólk skulu fáast at trúgva at nasistarnir í veruleikanum vóru »socialistar«. Og síðan kann lesarin meta um í hvørjum blaði hendan greinin kundi staðið í i Føroyum í dag um bert orðið »national-socialisme« varð skift út við eitt annað.

Tað eru bert teimum heilt tornæmu ein nýðist

at greiða frá, at social-demokratar og kommunistar eru so ólik fyrbrigdi sum hugsast kann. Vist siga kommunistar seg at virka fyrri sosialismu, men sjálvir nokta teir blankt, at socialdemokratar hava nakað sum helst við teirra uppfatan av sosialismuni at gera. Og tað sama er galdandi hin vegin.

Og tey lond sum verða stýrd av javnaðarflokkum hava sera litið til felags við kommunistisk lond. Javnaðarflokkar hava havt stjórnarleiðsluna í teimum skandinavisku londunum í ártíggir, og sjálvt tá borgarligar stjórnir hava sitið í hesum londum, hefur ikki verið tann stóri munurin í poli-tikkinum, summi siga enn tá at i veruleikanum er eingin munur.

I Danmark verður enntá i álvara tosað um eina komandi stjórnarsam-gongu millum teir kon-servativu og javnaðar-flokkinn. Samstundis sum hesin ongantið hefur havt nakað sum helst samstarv við moskvatrúgva danska kommunistaflokkinn.

Henda mannagongdin hjá nasistunum vildi svar-að til, um vit aðrir fóru at

bólka Paula Ellefsen og Poul Schlüter saman við Pinochet og Franco. Og tað vildi verið politisk ósiðiligheit, so tað forslær. Men eingin reiðiligur politikari hevði heldur troystað sær at nýtt somu framferð sum Hitler, Goebbels og Frits Clausen og so onkur annar.

Men tað sum er serliga áhugavert er, at hetta er ein framferð, sum er bein-leiðis fyriskrivað i »Mein Kampf«, bibliuni hjá nasistunum, sum Hitler skrivaði, áðrenn hann kom til valdið.

Her verður nevniliga sagt:

»Det hører med til en stor Føres Genialitet altid at kunne faa selv spredte Modstandere til at se ud, som om de hørte til een Kategori, fordi Erkendelsen af flere forskellige Fjender hos svage og usikre Karakterer kun altfor let fører til Tvivl om deres egen Sags Retfærdighed. Naar den vaklen-de Masse ser sig i Kamp mod altfor mange Fjender, indfinder Objektiviteten sig straks og opkaster det Spørgsmaal, om alle de andre virkelig har Uret, og kun ens eget Folk eller ens Bevægelse har Ret...«

Hetta petti úr »Mein Kampf« er serdeilis upp-lýsandi, og minnir hetta um fyrbrigdi, sum vit kenna í Føroyum eisini, er tað neyvan tilvildarlígt.

Levi Niclasen skivur:

Til Óla Jacobsen

Lukas 16, 30: »Men hann segði: »nei faðir Abraham, men hevði onkur frá teim-um deyðu komið til teirra, tá mundi teir vent um.«

Hesi orð runnu mær til hugs, nú eg las greinina hjá Óla Jacobsen í Sosialinum í sambandi við vitjan USS McCloy í Tórshavn.

Óli Jacobsen og aðrir heysta nú tað, ið teir hava sáðað. Teir hava serliga gjøgnum Sosialin sáðað vestanfiggindaliga propaganda.

Men hetta samsvarar bókstaviliga við politikk teirra.

Vit hava havt millum okkara ein úr einum kommunistiskum helviti, Wurmbrand. Men hvussu varð hann víðfarin í Sosialinum!

Hann hevði kent, hvat Gud bjargi okkum frá, kommunismuna og tvi-burðabeiggja hennara, socialismuna á ænum kroppi.

Hann var reyvan stóðu-

fóru, ti sosialisman hevði pint líkam hansara. Hæðað-ur og spottaður var hann. Men Óli Jacobsen, ikki í Dagblaðnum.

Amnesti International vildi onki hava við henda sosialismunnar pinslavitt at gera. Hvi, Óli, hvi?

Wurmbrand kundi fortalt tær tað, ið tú óivað innast inni veit — ella átti at vita heimanífrá: Hann kundi talt tær um liðingar sínar í tinum høgt elskaða sosialismunnar paradisi.

Tú ert altíð fúsar at leggja á onnur. Hvussu við egnu samvitsku tini!

Tú heystar í dag tað, ið tit nú í mong ár hava sáðað í Sosialinum.

Hendingin við ameri-kanska flagginum ella hendingsarnar á molanum í Havn skuldi ikki komið ó-vart á teg.

Hetta eru tit, Óli. Hetta eru tit. Og so kanst tú stoyt allar tær skarnbyttur, ið tú hefur hug til niður svir

Og so er øll grund til at vera varin. Ti tað er ikki heiti á einum flokki ella politiskari rørslu, sum altíð sigur nakað, hvat hon stendur fyrri. Ei heldur er tað eftirfarandi, hvat ið sungið verður.

Men hinvegin eru sjón-armið og framferð rættu-liga avdúkandi, og her eiga vit at verða á varð-haldi, so vit ikki verða tik-in á bóli av ódemokratisk-um kreftum.

ó.j.

okkum, ið dag og dagliga berjast imóti sosi-alismunnar harðræði.

Vit kenna sosialismuna: »Ei heldur Gud vit lita á«.

Hvønn lita tit á?

Tað nyttar onki at sleingja uttan um teg við orðum sum fascismu og nazismu. Vit halda okkum langt burtur frá hesum ideologium.

Men sosialisman er ein-eggjað við bæði fascismu og nazismu.

Hatur tiit móti mær og Óla Breckmann er ófatiligt.

Tú skuldi heldur givið okk-um eina hjálpanði hond í bardaga okkara móti sosi-alismuni.

Tú kemur — og tað veist tú — aldri at finna rættvísi undir sosialismuni. Álop tini á meg, Óla Breckmann og Fólkaflokkinn kunnu bert styrka stóðu okkara enn meira.

Móti sosialisun-nar tramanskapi og harðræði vikja vit ikki ein tumma. Tað skulu tú og allir tinar viðhaldsmenn vita.

Fyrspurningur til Óla Jacobsen

Hvussu tulkar tú enda-málið við altjóða eykennis-lag føroyskra Javnaðar-floksins, Internationala,

við hesi reglini i: »Ei heldur Gud vit lita á?»

Levi Niclasen